

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov Nr. 339 af 4. August 1922 angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer bortfalder ifølge Lovens § 2 med Udgangen af Marts Maaned 1923.

Da imidlertid de Forhold, der i sin Tid foranledigede Gennemførelsen af fornævnte Lov, endnu maa skønnes at foreligge, har man anset det for nødvendigt, at der endnu en Tid ydes de Virksomheder her i Landet, der beskæftiger sig med Produktion af Skotøj og Cigarer (Cigarillos), et saadant Værn imod den udenlandske Konkurrence, at Beskæftigelsesgraden indenfor de paagældende Industrier saa vidt muligt kan opretholdes, idet man for Skotøjsindustriens Vedkommende saavel under Hensyn til, at Talen her er om en Nødvendighedsartikel, som under Hensyn til Ønskeligheden af Produktionens Billiggørelse og fremtidige Konsolidering af denne Industri maa kræve, at der fra saavel Arbejdsgivernes som Arbejdernes Side ydes Bidrag til Fremme af disse Formaal. Man har derfor udarbejdet nærværende Lovforslag, hvorved der som midlertidigt Kriseværn for de nævnte Industrier gennemføres visse Krisetoldsatser for Tiden til og med den 30. Juni 1925, dog at man til Fyldestgørelse af forannævnte Formaal af Skotøjsindustriens Vedkommende gør Opretholdelsen af de særlige Toldsatser for Tiden fra og med den 1. Juli 1923 afhængig af, at der for denne Industri træffes visse regulerende Bestemmelser med Hensyn til Udbetalingen af Tantieme og tilsvarende Ydelser samt Udbytte indenfor de med Fremstilling af Fodtøj beskæftigede Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, samt at der ved Overenskomst mellem Industriens Arbejdsgivere og Arbejdere tilvejebringes en saadan Arbejdsordning, at Industriens Produktionsudgifter kan reduceres og dens Produkter derved i højere Grad blive konkurrencedygtige.

Idet man henviser til Lovforslagets Bestemmelser, finder man iøvrigt kun Anledning til vedrørende de enkelte Paragraffer at bemærke følgende:

Til § 1.

Importreguleringen omfatter foruden Fodtøj med Lædersaal, henhørende under

Toldlovens Løbe-Nr. 236, tillige Silke- og Uldfodtøj med Læder- eller Gummissaal, henhørende henholdsvis under Toldlovens Løbe-Nr. 164 og 157, samt andet Stof-fodtøj med Gummissaal, der fortoldes efter Manufakturstoffets Beskaffenhed, hovedsagelig under Løbe-Nr. 153 og 151. Under Importreguleringen er endvidere for at hindre Omgaaelse af denne inddraget visse færdige Dele til Fodtøj.

For Silkefodtøjets Vedkommende er den i Luksustoldloven fastsatte Toldsats af 20 pCt. af Værdien foreslaaet ændret til en kombineret Vægt- og Værditoldsats med samme Grundbeløb pr. kg som for Læderfodtøj; Formaalet hermed er at undgaa lavere Beskatning af Fodtøj, i hvis Overtøj findes Silke. For de øvrige under Importreguleringen inddragne Arter Stof-fodtøj og Dele til Fodtøj har man anset det for rigtigst at forhøje de nugældende Toldsatser i samme Forhold som Tolden for Fodtøj under Løbe-Nr. 236.

Til § 2.

For at forhindre, at Gennemførelsen af de særlige Krisetoldsatser i Strid med Lovforslagets Formaal skal blive udnyttet til en Forhøjelse af Priserne paa de af disse Satser omfattede Varer, har man ment, at maatte paabyde, at de med Fremstilling af disse Varer beskæftigede Virksomheder skal forpligte sig til i det Tidsrum, da disse Krisetoldsatser er gældende, ikke at forhøje Priserne paa de nævnte Varer, medmindre — og da kun i det Omfang, hvori — saadan Forhøjelse kan begrundes med en paaviselig Stigning i Virksomhedens Driftsudgifter.

Til § 3.

Under Paragraffens Punkt l. c. er det foreslaaet, at det Overskud, der er tilbage indenfor de med Fremstilling af Fodtøj beskæftigede Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, efter at der er udbetalt Udbytte i Overensstemmelse med de i Paragraffens Punkt l b. fastsatte Regler, skal anvendes til Virksomhedens Konsolidering. Man har imidlertid ment at burde kræve, at Ordningen skal godkendes af Indenrigsministeren, men det har ikke herved været Tanken, at Virk-